

ны-тѣ; мѣчихъ гы по всякой начинѣ и почти нѣма никаквѣ смъртнѣ казнѣ коя-то не бы ся свършила съ тѣхъ. Мнозина изгубихъ животъ-тѣ си най-жялосно чрѣзь гладъ и жяждѣ студъ и болѣсть, чрѣзь дивы звѣрове и челоувѣци.

Мнозина християни кои-то паднѣхъ въ рѣцѣ тѣ на гонители-тѣ си не бѣхъ доста силни да запечатать исповѣданіе-то си съ смърть-тѣ и отстѣпихъ, пѣ други до послѣднѣ-тѣ минутѣ на мѣченическѣ-тѣ си смърть останѣхъ вѣрны въ вѣрѣ-тѣ си, и съ радость прѣдадохъ живота си. *Лактанціусъ* (въ 3-то столѣтіе) пише: «Ако бы имахъ сто языци и стократны уста, и най-сильный-тѣ гласъ въ свѣтъ-тѣ, не щѣхъ да съмь въ състояніе да опишѣ всичкы-тѣ злодѣянія противъ християны-тѣ, нито да изрекѣ всичкы-тѣ мѣченія кои-то бѣхъ измысленны чрѣзь остроуміе-то на правителство-то противъ голѣмо то число на невинны-тѣ християни.» Мѣжіе и жены, младежи и старци, дѣвици и старици, войскари и прости хора отъ всяко съсловіе и отъ всякѣ възрасть бѣхъ принудены да страдажтъ заради Христа. Нѣкои пріехъ коронѣ-тѣ на побѣдители чрѣзь біеніе съ бичъ и чрѣзь огнь; други бѣхъ слѣдъ краткомѣченіе погубени съ мечъ. Всякой имаше дозволеніе да оскърби християни-тѣ. Нѣкои біяхъ съ тоягы, други съ прѣтіе, нѣкои съ бичеве отъ ремици, или отъ вѣжя, нѣкои християни бѣхъ съ отъ задъ свѣрзаны рѣцѣ привѣрзаны къмто дървены макины кои-то имъ разтегляхъ всичкы-тѣ състави.